

Arrest

**nr. 217 096 van 19 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BROSSERS
Van Eycklei 10 A
2018 Antwerpen**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 18 februari 2019 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen, met name de versnelde behandeling van de op 26 december 2018 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 december 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 december 2018 houdende inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2019 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SHONIA, die *loco* advocaat C. BROSSERS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 23 juli 2009 toe op het Belgische grondgebied en diende op 24 juli 2009 een eerste asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 18 november 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoeker diende op 31 mei 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. Verzoeker diende op 24 augustus 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet;

1.5. Verzoeker diende op 27 januari 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 7 maart 2013 beslissingen waarbij de in punt 1.4 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard en de in punt 1.5 vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. De beroepen tegen deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arresten van 14 oktober 2015 (RvV 14 oktober 2015, nrs. 154 422 en 154 423).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 8 maart 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.3 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.8. Op 18 maart 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinqüies*).

1.9. Verzoeker diende op 28 augustus 2015 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 10 november 2015 een beslissing waarbij de in punt 1.9 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.11. Verzoeker diende op 21 januari 2016 een tweede asielaanvraag in.

1.12. Op 17 augustus 2017 trof de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 19 december 2017 (RvV 19 december 2017, nr. 196 822).

1.13. Op 23 augustus 2017 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinqüies*).

1.14. Op 5 december 2017 diende verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.15. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 3 januari 2018 een beslissing waarbij de in punt 1.14 vermelde aanvraag onontvankelijk werd bevonden.

1.16. Eveneens op 3 januari 2018 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.17. Verzoeker werd op 15 december 2018 te Antwerpen geïnterpelleerd door de politie bij een controle op zwartwerk.

1.18. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 16 december 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing

1.19. De gemachtigde van de minister trof op 16 december 2018 een beslissing houdende inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd ook hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing

1.20. Verzoeker diende op 26 december 2018 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissingen (gekend onder rolnummer RvV 228 848).

Onderhavige vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is erop gericht de op 26 december 2018 ingediende vordering tot schorsing (zie punt 1.20) versneld te behandelen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20 686, Eeckman en Valcke). De rechter dient dus zelfs ambtshalve na te gaan of het beroep binnen de vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671; RvS 27 maart 2001, nr. 94 316). Het is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219 733).

2.2. De bestreden beslissingen werden op 16 december 2018 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2.3. Verzoeker dient thans een vordering in tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals bedoeld in artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, met name de versnelde behandeling van de op 26 december 2018 ingediende vordering tot (gewone) schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.

2.4. Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een

welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Luidens voormeld wetsartikel dient de vordering tot het horen beven van voorlopige maatregelen te worden ingediend *“binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”* te rekenen vanaf het tijdstip waarop *“de tenuitvoerlegging imminent wordt”*.

Artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt de beroepstermijn:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker reeds sinds 16 december 2018 het voorwerp is van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), waarvan de tenuitvoerlegging meteen imminent was. De termijn voor het instellen van een procedure onder het regime van de uiterst dringende noodzakelijkheid begon conform artikel 39/57, §2 te lopen op 17 december 2018 en bedraagt vijf dagen aangezien het *in casu* een navolgende verwijderingsmaatregel betreft. Bijgevolg liep de beroepstermijn waarbinnen verzoeker zich kon bedienen van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid af op 21 december 2018 en is onderhavige vordering, die op 18 februari 2019 werd ingediend, kennelijk laattijdig. Het gegeven dat verzoeker op 14 februari 2019 de hoogte werd gebracht van het feit dat zijn vlucht naar Kathmandu op 20 februari 2019 in het vooruitzicht wordt gesteld (Verzoekschrift, bijlage 2), betekent niet dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel nu pas imminent zou zijn geworden. Verzoeker is immers reeds het voorwerp van een vasthoudingsmaatregel met het oog op zijn gedwongen verwijdering sedert 16 december 2018.

2.6. De keuze van verzoeker om op 26 december 2018 enkel een vordering tot (gewone) schorsing en een beroep tot nietigverklaring in te dienen, ondanks het feit dat hij toen reeds werd vastgehouden met het oog op zijn verwijdering, is een keuze die verzoeker zelf maakt waarbij hij behoort te weten dat hij het risico loopt – aangezien dergelijke vordering geen schorsend effect heeft – verwijderd te worden vooraleer de Raad tot een uitspraak komt. Zij kan haar eigen nalatig handelen niet rechtzetten door thans een manifest laattijdige vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

2.7. De beroepstermijn kan slechts worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119 779). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198 980; RvS 10 januari 2006, nr. 153 402).

2.8. Ter terechtzitting stelt de aanwezige raadsman dat zijn cliënt hem pas op 24 december 2018 in kennis stelde van het dossier. Dit praktische probleem kan bezwaarlijk als overmacht worden gekwalificeerd en laat niet toe de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen hoewel de beroepstermijn al bijna drie maanden is verstreken.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

F. TAMBORIJN